

dan de vil, og man skal skabe rammerne og mulighederne osv. for det. De dele og de intentioner, der ligger i ministerens forslag, er vi også glade for at kunne give vores støtte.

Til gengæld må jeg også sige, at når man læser punkterne, som ministeren opregner, er der altså også punkter, som vi ikke på samme måde er positive over for. Det gælder bl.a. punkt 5; det kræver i hvert fald en nøjere granskning af, hvad punkt 5 i grunden betyder. For er det sådan, at man i boligfællesskaber, som er bygget til en særlig gruppe mennesker, egentlig også skal tillade, at andre, bare de tilhører husstanden, kan bo der, uanset at de egentlig ikke er berettiget til det? Der må ministeren svare, når han nu forklarer os, hvad meningen er. Hvordan vi stiller os til det, er afhængig af svaret, for laver man en lov, som drejer sig om at lave boliger, som er beregnet for en bestemt gruppe, som selv har bestemt dette, ja, så skal man altså også forbeholde den til dem og ikke bryde de cirkler, som beboerne selv skaffer sig.

Til det næste punkt, nr. 6, må jeg sige, at det bliver svært for Fremskridtspartiet at finde fælles fodslag med ministeren. Hvis det er sådan, at man nu siger: Jamen nu skal man altså også i og for sig kunne lave nogle underlige knopskydninger af nogle private plejehjem – med regeringens definition af plejehjem er det jo ældreboliger med tilknyttede servicearealer, og det er forbudt at have private plejehjem, og man kan ikke få overenskomster med dem; det kunne man jo ikke efter bistandsloven – så kommer man nu ind ad en bagdør og siger: Jamen vi giver så alligevel støtte ad en anden vej.

Det synes vi er noget roderi. Dem, der skal have støtte, skal være plejehjemmene. Det skal være, hvor man har en helt anden form for kontrol med, hvem der er visiteret til de her boliger. Det skal altså ikke være sådan et tagselvbord. Og jeg synes da også nok, at når man læser konsekvensberegningerne, så gør man meget ud af, at anskaffelsesudgifterne ikke stiger, mens man gør meget lidt ud af at prøve at finde ud af, hvor meget driftsudgifterne stiger, fordi det her selvfølgelig ikke går på anlægssiden, men på boligstøttesiden.

Så punkt 6 vil vi få noget svært ved at enes om, men vi håber, at udvalgsarbejdet gør, at man igennem nogle ændringsforslag kommer frem til et resultat, hvorefter vi sammen kan stemme en udvidelse af mulighederne for at danne sit eget bofællesskab igennem.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet om det her lovforslag. Det kan godt være, at fru Kirsten Jacobsen kan have ret i, at der kan være hjørner af det, som indeholder nogle problemer, og det må vi så kigge på, men hovedsigtet er at få den mere fleksible mulighed, og det er jo da fornuftigt.

Vi er lidt i tvivl om rækkevidden af det, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, for i hvilket omfang kan det komme unge mennesker og uddannelsessøgende til gavn? Men det må vi jo prøve at kigge på under udvalgsarbejdet.

Jeg er enig med hr. Søvnald i, at hvis det virkelig skal have den positive virkning, så harmonerer det vanskeligt med de beløbsangivelser, der er i bemærkningerne, men jeg opfatter det sådan, at det er ministeriets forsøg på at beregne konsekvenserne. Det er ikke en ramme, som udgør et maksimumbeløb; fordi de udgifter, der kommer af denne lovgivning, følger af reglerne, og de bliver så store, som nu anvendelsen giver anledning til. Sådan har jeg opfattet det, og det håber jeg ministeren vil bekræfte. Det vil jo være nogle regler, der bliver brugt i et eller andet omfang, som vi ikke kan forudse i dag, og det vil jo så vise sig, hvor meget det kommer til at koste.

Addi Andersen (CD):

Vi har i CD fuld forståelse for de mange ældre og for de mange i slutningen af halvtredserne, som ser med interesse på muligheden for at engagere sig i et bofællesskab. Det er mennesker, som i god tid før pensionsalderen ønsker at forberede et aktivt tredjelijv sammen med andre, som de i forvejen har et eller andet positivt fællesskab med.

Derfor kan vi støtte dette forslag, som kan være med til at give en bredere kreds adgang til denne form for bolig, som også er vigtig for mennesker med psykiske lidelser. I den forbindelse vil jeg gerne tilføje, at vi ikke kan forvente, at disse mennesker helt af sig selv finder på at skabe bofællesskaber. Derfor håber jeg, at de mange professionelle og frivillige engagerede i organisationer, institutioner og kommuner vil vide at benytte de muligheder, vi nu går ud og forbedrer.

Det er fint, at der nu bliver mulighed for fleksibilitet. Vi ser også positivt på, at familiemedlemmer og lignende ikke er udelukket fra at flytte ind og dermed kan være en støtte i dagligdagen.